

N á v r h u s n e s e n í S e n á t u P a r l a m e n t u Č R

Senát Parlamentu České republiky s o u h l a s í s Protokolem mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o změnách Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaným dne 21. března 2008 v Hanoji.

P ř e d k l á d a c í z p r á v a
pro Parlament ČR

Dne 21. března 2008 byl v Hanoji podepsán Protokol mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o změnách Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. listopadu 1997 v Hanoji. Vláda České republiky vyslovila souhlas s jeho sjednáním svým usnesení č. 11 ze dne 9. ledna 2008.

I.

Na základě článku 307 Smlouvy o založení ES (SES) je Česká republika povinna uvést všechny svoje mezinárodně právní závazky, do kterých vstoupila před svým členstvím v EU, do souladu s komunitárním právem. S ohledem na tento závazek konzultovala Česká republika s Evropskou komisí, v rámci přípravy svého vstupu do Evropské unie, otázku kompatibility dohod o ochraně investic s třetími státy s komunitárním právem, přičemž tyto konzultace pokračovaly i po vstupu České republiky do Evropské unie.

Při konzultacích označila Evropská komise za nekompatibilní ty dohody o ochraně investic, které neumožňují v souladu s články 57, 59 a 60 SES aplikovat rozhodnutí Rady EU a přijmout ochranná opatření omezující volný pohyb kapitálu do a ze třetích zemí, pokud hrozí vážné obtíže při fungování hospodářské a měnové unie. Kromě toho jsou v nesouladu s komunitárním právem také ty dohody o ochraně investic, které neumožňují přijmout na základě článků 60 a 301 SES opatření na ochranu základních bezpečnostních zájmů, mezi které patří rovněž zájmy vyplývající z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii; v případě ČR se jedná o zájmy Evropské unie.

Odstraněno: Smlouvy o založení ES (

Odstraněno:)

Dohody o ochraně investic uzavřené Českou republikou dále obsahují v zásadě příliš široký závazek poskytovat investorům druhé smluvní strany národní zacházení a doložku nejvyšších výhod, aniž by byl tento závazek doprovázen výjimkami ze zvýhodněného zacházení, které se poskytuje v rámci zemí EU nebo zacházení, které ES poskytuje třetím zemím na základě mezinárodních smluv. Evropská komise v této souvislosti při konzultacích potvrdila nový text tzv. REIO klauzule, která zahrnuje shora uvedené výhody a jež by měla nahradit dosavadní, příliš úzká ustanovení o výjimkách z národního zacházení a doložky nejvyšších výhod.

Výsledkem výše uvedených bilaterálních konzultací s Evropskou komisí je návrh několika harmonizačních klauzulí, které by měly být doplněny do dohod o ochraně investic uzavřených s nečlenskými státy EU s cílem dosáhnout jejich slučitelnosti s komunitárním právem. V této souvislosti byly v roce 2005 zaslány dotčeným státům nóty s návrhy na úpravu příslušných dohod o ochraně investic.

Pokud by Česká republika nedodržela závazek vyplývající z článku 307 SES a neuvedla svoje mezinárodně právní závazky do souladu se Smlouvou o založení ES, vystavila by se hrozbě tzv. infringement procedure - řízení pro porušení závazků z komunitárního práva podle článku

226 SES. Nevyhoví-li členský stát povinností vyplývajícím ze Smlouvy o založení ES, může Evropská komise předložit věc Soudnímu dvoru, který je oprávněn dotčenému státu, pokud by nesplnil rozhodnutí soudu dobrovolně, uložit pokutu nabíhající za každý den a to až do dne, kdy dojde k odstranění vytýkaného nedostatku.

II.

Ve dnech 12. a 13. září 2007 se v Praze uskutečnilo expertní jednání mezi zástupci České republiky a Vietnamu k návrhu České republiky na změnu Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, která byla podepsána dne 25. listopadu 1997 v Hanoji. Vietnam všechny návrhy České republiky na úpravu dvoustranné investiční dohody akceptoval a vyslovil souhlas s tím, aby změna Dohody byla sjednána ve formě Protokolu o změnách Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic (dále jen „Protokol“).

Předložený návrh Protokolu obsahuje, v souladu s harmonizačními klauzulemi odsouhlasenými Evropskou komisí, následující změny Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic:

1) Článek 3 - Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

Dohody o ochraně a podpoře investic musí obsahovat dostatečně širokou výjimku ze závazku národního zacházení a doložky nejvyšších výhod, tzv. REIO klauzuli, na jejímž základě Česká republika nebude povinna poskytovat investicím a investorům druhé smluvní strany, v tomto případě Vietnamu, výhodnější zacházení, které na základě svého členství v Evropské unii poskytuje subjektům pocházejícím z ostatních členských států EU a dále subjektům ze třetích zemí, kterým je výhodnější zacházení poskytováno na základě mezinárodních smluv uzavřených ES se třetími státy.

Odstraněno:

Odstraněno: EU

Na základě harmonizační klauzule navržené Českou republikou se obě smluvní strany v článku 1 Protokolu dohody vypustit odstavec 4 z článku 3 Dohody a nahradit jej novými odstavci 4 až 6:

„4. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

5. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo vzájemné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

6. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

2) Článek 6 – Převody

Česká republika navrhla upravit čl. 6 Dohody způsobem, který by České republice umožnil provádět, v souladu s články 57.2, 59 a 60 Smlouvy o založení Evropského společenství, opatření přijatá Radou EU a omezit volný převod kapitálu ve vztahu k investorům druhé smluvní strany, aniž by však zároveň ČR porušovala závazky vyplývající z dohody o ochraně investic. Česká republika původně navrhla vietnamské straně vložit na úvod odstavce 1 článku 6 následující klauzuli: „Aniž jsou dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím....“, která v obecné rovině pokrývá opatření Evropské unie v oblasti volného pohybu kapitálu. Na tento návrh Vietnam nepřistoupil zejména proto, že uvedenou klauzuli považoval za jednostranně výhodnou pro Českou republiku. Vietnam v této souvislosti požadoval, aby změna článku 6 Dohody byla vyvážená a umožňovala nejenom České republice, ale i Vietnamu přijímat opatření k omezení volného pohybu kapitálu.

Naformátováno

Naformátováno

Na základě tohoto požadavku byl Vietnamu předložen kompromisní návrh, který každé smluvní straně, jako členu nebo straně celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu, umožňuje přijmout opatření v oblasti volného pohybu kapitálu. V případě České republiky se jedná o opatření přijímaná na úrovni Evropského společenství. Ve vztahu ke Vietnamu bude tato klauzule aplikovatelná v budoucnu, za předpokladu, že se Vietnam stane členem obdobného uskupení jako je Evropská unie. Za těchto podmínek vyslovil Vietnam s novým návrhem souhlas.

Na základě shora naznačené dohody obou stran se na začátek první věty odstavce 1 článku 6 Dohody vkládá následující text:

„ Aniž jsou dotčena opatření všeobecné povahy, která nejsou používána svévolně ani diskriminačně, založená na právech a závazcích, které smluvní strana převzala jako člen nebo strana celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu, smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi a výnosy.“

3) Článek 8 – Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

Naformátováno

Na základě požadavku české strany, který nemá souvislost s harmonizací Dohody, byl upraven článek 8 Dohody o řešení sporů mezi investorem a druhou smluvní stranou. Motivem pro úpravu článku 8 jsou především dosavadní zkušenosti, které Česká republika nabyла v mezinárodních rozhodčích řízeních vedených na základě bilaterálních investičních dohod. V této souvislosti se ukázala potřeba specifikovat některá procesní ustanovení rozhodčího řízení.

V článku 8, odstavci 2 Dohody se první část věty mění takto:

„Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců od data, kdy investor předložil žádost o řešení sporu, je investor oprávněn předložit spor k vyřešení na základě své volby buď.....“

Na rozdíl od stávající Dohody se Protokolem zavádí šestiměsíční lhůta pro smírné řešení sporu, která běží od data, kdy investor oznámil žalované smluvní straně existenci sporu. Po

marném uplynutí této lhůty je investor oprávněn předložit spor podle svého rozhodnutí k domácímu soudu nebo rozhodčímu tribunálu. Vzhledem k tomu, že v Dohodě není lhůta pro smírné řešení sporu vůbec stanovena, je investor oprávněn zahájit rozhodčí řízení i v kratší lhůtě. Navrhovaná půlroční lhůta je dostatečně dlouhá pro jednání o mimosoudním řešení sporu, tak i pro přípravu právní obrany žalované smluvní strany.

Do článku 8 se dále vkládá nový odstavec 3, který uvádí výčet pramenů práva, na jehož základě bude rozhodčí soud spor rozhodovat. Jednotlivé prameny práva jsou seřazeny z hlediska své aplikovatelnosti následujícím způsobem:

„Rozhodčí soud bude rozhodovat na základě práva, kdy vezme při svém rozhodování v úvahu zdroje práva v následujícím pořadí:

- *ustanovení této dohody a jiných příslušných dohod mezi smluvními stranami;*
- *platné právo dotčené smluvní strany;*
- *ustanovení zvláštních dohod vztahujících se k investici;*
- *obecné principy mezinárodního práva.*

Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu a bude vykonatelný v souladu s právním řádem příslušné smluvní strany.“

4) Článek 11 - Základní bezpečnostní zájmy

Požadavek na včlenění článku o základních bezpečnostních zájmech vychází z článku 60 SES, který umožňuje státům EU v případech předvídaných v článku 301 SES a postupem zde uvedeným učinit nezbytná naléhavá opatření vůči příslušným třetím zemím. Jedná se o postup Společenství, pokud je předpokládán ve společných postojích nebo společných akcích přijatých podle Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, který směřuje k pozastavení, omezení nebo úplnému přerušení hospodářských vztahů se třetími zeměmi. Dle článku 60 SES může Rada také přijmout opatření týkající se pohybu kapitálu a plateb. Česká republika je sice z mezinárodního právního hlediska oprávněna přijímat opatření na ochranu své bezpečnosti, veřejného pořádku a mezinárodního míru, bezpečnostní zájmy však v případě České republiky musí zahrnovat rovněž zájmy, které vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Do dohod o ochraně investic je proto nezbytné vložit nové ustanovení na jehož základě bude moci ČR přijímat opatření na ochranu svých bezpečnostních zájmů, které zahrnují rovněž zájmy plynoucí z členství ČR v EU, přičemž tímto jednáním nebude ČR porušovat závazky vyplývající z dohod o ochraně investic.

Odstraněno: Smlouvy o založení Evropských společenství

Odstraněno: ve

Odstraněno: , na ochranu svých zájmů,

S ohledem na výše uvedené byl na návrh České republiky vložen za článek 10 – Použití jiných předpisů a zvláštní závazky nový článek 11 – Základní bezpečnostní zájmy, jehož text je následující:

„Článek 11 - Základní bezpečnostní zájmy

1. Nic v této dohodě nelze vykládat tak, že je bráněno kterékoli ze smluvních stran přijmout kroky, které považuje za nezbytné na ochranu svých základních bezpečnostních zájmů,

/a/ týkající se trestných činů;

/b/ týkající se obchodu se zbraněmi, střelivem a válečnými nástroji a transakcím s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi, které byly provedeny s cílem zásobovat vojenské nebo jiné bezpečnostní síly;

/c/ učiněné v době války nebo v době mimořádných událostí v mezinárodních vztazích, nebo

/d/ vztahující se k provádění národní politiky nebo mezinárodních dohod týkajících se zákazu rozšiřování atomových zbraní nebo jiných atomových výbušných zařízení nebo

/e/ v souladu se svými závazky podle Charty OSN kroky k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

2. Základní bezpečnostní zájmy smluvní strany mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, volném trhu nebo zóně volného obchodu.“

Následující články Dohody budou přecíslovány.

Protokol byl sjednán v jazyce českém, vietnamském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění. Protokol vstoupí v platnost devadesátým dnem od data pozdější notifikace informující o splnění vnitrostátních požadavků nezbytných pro vstup Protokolu v platnost.

III.

Předložený návrh Protokolu o změnách Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Návrh Protokolu náleží, stejně jako původní Dohoda, do kategorie prezidentských smluv. V souladu s článkem 49 Ústavy České republiky se Protokol po svém podpisu předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu a poté podle článku 63 Ústavy k ratifikaci prezidentu České republiky.

Uzavření a provádění Protokolu nebude mít dopad na státní rozpočet.

V Praze dne.....2008

Předseda vlády

Protokol
mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky
o změnách Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské
socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic,
podepsané dne 25. listopadu 1997 v Hanoji

Vláda České republiky a vláda Vietnamské socialistické republiky (dále jen „smluvní strany“) se dohodly změnit Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic (dále jen „Dohoda“) následujícím způsobem:

ČLÁNEK 1

Odstavec 4 článku 3 Dohody se vypouští a nahrazuje se novými odstavci 4 až 6:

- „4. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.
5. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo vzájemné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.
6. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

ČLÁNEK 2

V článku 6 Dohody se na začátek první věty odstavce 1 vkládají následující slova:

„Aniž jsou dotčena opatření všeobecné povahy, která nejsou používána svévolně ani diskriminačně, založená na právech a závazcích, které smluvní strana převzala jako člen nebo strana celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu...“

ČLÁNEK 3

1) V článku 8 odstavci 2 Dohody je znění první části věty následující:

„Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců od data, kdy investor předložil žádost o řešení sporu, ...“

2) V článku 8 odstavci 2 písm. /c/ se vypouští věta „Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany sporu“.

3) Za odstavec 2 článku 8 Dohody se vkládá nový odstavec 3:

„Rozhodčí soud bude rozhodovat na základě práva, kdy vezme při svém rozhodování v úvahu zdroje práva v následujícím pořadí:

- ustanovení této dohody a jiných příslušných dohod mezi smluvními stranami;
- platné právo dotčené smluvní strany;
- ustanovení zvláštních dohod vztahujících se k investici;
- obecné principy mezinárodního práva.

Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu a bude vykonatelný v souladu s právním řádem příslušné smluvní strany.“

ČLÁNEK 4

Za článek 10 Dohody se vkládá nový článek 11, jehož znění je následující:

„Základní bezpečnostní zájmy

1. Nic v této dohodě nelze vykládat tak, že je bráněno kterékoli ze smluvních stran přijmout kroky, které považuje za nezbytné na ochranu svých základních bezpečnostních zájmů,

/a/ týkající se trestných činů;

/b/ týkající se obchodu se zbraněmi, střelivem a válečnými nástroji a transakcím s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi, které byly provedeny s cílem zásobovat vojenské nebo jiné bezpečnostní síly;

/c/ učiněné v době války nebo v době mimořádných událostí v mezinárodních vztazích, nebo

/d/ vztahující se k provádění národní politiky nebo mezinárodních dohod týkajících se zákazu rozšiřování atomových zbraní nebo jiných atomových výbušných zařízení nebo

/e/ v souladu se svými závazky podle Charty OSN kroky k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

2. Základní bezpečnostní zájmy smluvní strany mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, volném trhu nebo zóně volného obchodu.“

Následující články Dohody budou přečíslovány.

ČLÁNEK 5

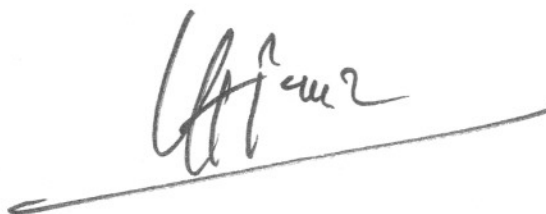
Protokol vstoupí v platnost devadesátým dnem po pozdější notifikaci, kterou si smluvní strany oznámily, že vnitřní právní postupy pro vstup Dohody v platnost byly ukončeny. Protokol zůstane v platnosti po dobu platnosti Dohody.

Dáno v HANOJI..... dne 21. března 2008, ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, vietnamském a anglickém, přičemž všechny texty jsou stejně autentické. V případě jakéhokoli rozporu ve výkladu je rozhodující anglický text.

ZA VLÁDU
ČESKÉ REPUBLIKY



ZA VLÁDU
VIETNAMSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY



D o h o d a

mezi

vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky

o podpoře a vzájemné ochraně investic

Vláda České republiky a vláda Vietnamské socialistické republiky (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním rozvíjet hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území
druhého státu a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic ve smyslu této dohody podněcuje
podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna majetková práva, jakou jsou hypotéky, zástavy nebo záruky;
- b) akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoli jiné formy účasti ve společnosti;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění na základě smlouvy mající finanční hodnotu a související s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práv z ochranných známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojená s investicí;
- e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání a jakékoli licence a povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich charakter jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

- a) Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejími zákony.
- b) Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejími zákony a uznanou jimi za právnickou osobu, která má sídlo na území této smluvní strany.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, obchodní podíly, úroky z půjček, přírůstky kapitálu, majetkové podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.
4. Pojem „území“ znamená:
 - a) ve vztahu k České republice území České republiky, nad kterým vykonává svrchovanost, svrchovaná práva a jurisdikci v souladu s mezinárodním právem;
 - b) ve vztahu k Vietnamské socialistické republice území Vietnamské socialistické republiky včetně pobřežního moře a jakékoli mořské nebo podmořské oblasti, nad nimiž Vietnamská socialistická republika vykonává, v souladu s mezinárodním právem, svrchovanost, svrchovaná práva a jurisdikci za účelem výzkumu, využívání a ochrany mořského dna, podloží a přírodních zdrojů.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět v souladu se svým právním řádem.
2. Investicím investorů každé ze smluvních stran bude za každých okolností poskytováno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé než jaké poskytuje investicím a výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebrání, aby kterákoli smluvní strana v souladu se svým právním řádem a politikou, stanovila v okamžiku připuštění investice investora druhé smluvní strany podmínky, které jsou odlišné od podmínek vztahujících se na investice jejich vlastních investorů.
4. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat na základě:
 - a) jakékoli celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod vedoucích k takovým uniím nebo institucím nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem jedna ze smluvních stran je nebo může být;
 - b) jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada škod

1. ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o restituci, odškodnění, náhradu nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.
2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při jakýchkoli událostech uvedených v předchozím odstavci utrpí škody na území druhé smluvní strany v důsledku:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany, nebo
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

poskytnuta restituce nebo spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů kterékoli ze smluvních stran nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona, na nediskriminačním základě a bude provázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.
2. Dotčený investor má právo na neodkladné přezkoumání svého případu a ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi a výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez jakýchkoli omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoli však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
 - b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
 - c) částky na splacení půjček;
 - d) licenční nebo jiné poplatky;
 - e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
 - f) příjmy zahraničních zaměstnanců, kteří jsou zaměstnáni a mají povolení pracovat v souvislosti s investicí na území druhé smluvní strany.
2. Pro účely této dohody bude jako přepočítací kurs použit převažující kurs pro běžné transakce k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.
3. Za převody provedené „bez zbytečného prodlení“ ve smyslu odstavce 1 tohoto článku budou považovány převody uskutečněné ve lhůtě, která je nezbytná pro technické provedení takového převodu bankou.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo ji zmocněná agentura provede platbu svým vlastním investorům z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:
- a) postoupení každého práva nebo nároku investora druhé smluvní straně nebo agentuře zmocněné smluvní stranou, ať k postoupení došlo ze zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i,
 - b) že smluvní strana nebo agentura zmocněná smluvní stranou je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.
2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.
2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán, je investor oprávněn předložit spor k vyřešení na základě své volby buď:
 - a) příslušnému soudu nebo správnímu tribunálu smluvní strany, která je stranou ve sporu;

nebo
 - b) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D.C. 18.března 1965 v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této Úmluvy;

nebo
 - c) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustavenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.
3. Rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.
4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebyla provedena nezbytná jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat tento úkon, bude o provedení jmenování požádán služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.
5. Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejímiž stranami jsou obě smluvní strany, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli pravidel, která jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější než to, které je poskytováno touto dohodou, bude poskytnuto toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost Dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právními řády smluvních stran k datu vstupu této dohody v platnost.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

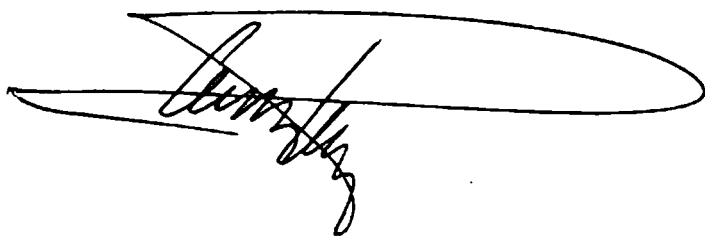
1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění požadavků svého právního řádu pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.
2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let. Poté zůstane v platnosti až do uplynutí dvanáctiměsíční lhůty běžící ode dne, kdy některá ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.
3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v *Hanoi* dne *25. listopadu* 1997, v jazyce českém, vietnamském a anglickém. V případě jakéhokoli rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

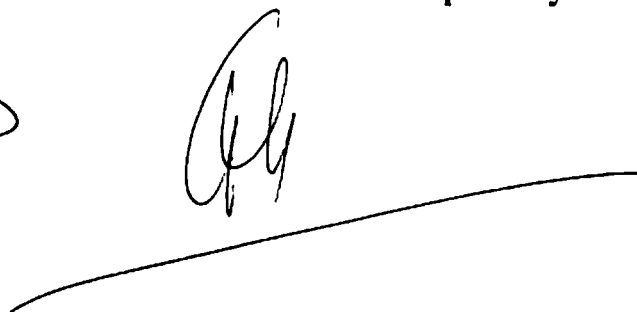
Za vládu

České republiky

A stylized, handwritten signature in black ink, featuring a large, sweeping loop at the end.

Za vládu

Vietnamské socialistické republiky

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of fluid, connected strokes.